

[Statsministeren.]

nogen skriftlig redegørelse fra Det økonomiske Råds formandskab, og at der som følge heraf ikke foreligger nogen redegørelse til offentliggørelse.

Ved den samtale, jeg havde med formandskabet den 15. juni, fik jeg en mundtlig orientering om formandskabets synspunkter på den økonomiske udvikling. Orienterende drøftelser af denne karakter er et led i Det økonomiske Råds virksomhed, idet formandskabet og rådets sekretariat regelmæssigt har sådanne drøftelser med regeringen, administrationen, nationalbanken, arbejdsmarkedets og erhvervenes organisation m. v.

Vedrørende indholdet af samtalen den 15. juni kan jeg oplyse, at Det økonomiske Råds formandskab pegede på, at det forudsete konjunkturopsving er kommet hurtigere og blevet kraftigere end ventet. Formandskabet pegede på, at selv om der ikke forelå håndgribelige tegn på et afgørende brud på den hidtidige relative stabilitet i lønninger og indenlandsk bestemte priser, var det føleligt, at arbejdsmarkedet var under stærk anspændelse, og at industriens produktionskapacitet var tilnærmelsesvis fuldt udnyttet. En sådan tilstand indebærer risiko for en udvikling, der senere på året og til næste år kan vanskeliggøre en samordnet indkomspolitik, der sigter mod at holde stigningen i de samlede indkomster inden for sådanne rammer, at den samfundsøkonomiske balance kan opretholdes.

Fra formandskabets side ønskede man ikke at tage stilling til, hvilke midler der i den givne situation burde anvendes i den økonomiske politik, men man ønskede at pointere, at det efter formandskabets opfattelse i den aktuelle situation ville være af særlig værdi, hvis der hurtigt kunne gennemføres foranstaltninger, som kunne få virkning i løbet af de nærmest kommende måneder, og især pegede man på det ønskelige i, at sådanne foranstaltninger kunne stimulere arbejdsmarkedet.

Regeringen overvejede i den følgende uge, hvilke foranstaltninger det ville være muligt at træffe. Det lå regeringen på sinde, at disse foranstaltninger ikke skulle have karakter af restriktioner, at de så vidt muligt

fik virkning allerede i sommerens løb, og at de bidrog til at fastholde den økonomiske basis for fortsatte økonomiske fremskridt. I denne forbindelse anså man det for væsentligt at finde veje til at mindske presset på arbejdsmarkedet i sommermånederne mod til gengæld at forbedre udsigterne til høj beskæftigelse også i vintermånederne.

Regeringens plan til lettelse af situationen på arbejdsmarkedet, der vil være offentligheden velkendt, og som indebar såvel en strækning af visse offentlige bygge- og anlægsarbejder som en forøgelse af arbejdsudbuddet gennem visse, delvis midlertidige, nedsættelser i den mængde arbejdskraft, forsvarret beslægtet, blev behandlet i regeringens økonomiudvalg og tiltrådt på et ordinært ministermøde tirsdag den 23. juni 1964.

Af *O. Mathiasen* til forsvarsministeren (13. juli 1964):

„Hvilke foranstaltninger agter ministeren at foretage for at forhindre lignende episoder, som for nylig har fundet sted ved Prinsens Livregiment i Viborg?“

Løjtnant Mogens Dahlggaard ved Prinsens Livregiment i Viborg har hældt en hel skarnspand af velvalgte skældsord ud over menige. For blot at nævne et par eksempler på det militære sprogbrug ved livregimentet: nordjyske trampebønder, store fede skole drenge, idioter, høvlere, runkedorer, bøfler.

Dertil kommer, at bemeldte løjtnant har sparket to menige over benet, mens de stod i geledet, revet deres tøj i stykker og tvunget en af dem til at stå på en taburet og råbe: jeg er en stor nordjysk solformørkelse.

Belønningen for løjtnantens heltmodige og værdige optræden blev af retten i Viborg takseret til en straf på 30 dages vagtarrest, mens hans overordnede, kaptajn P. Kåe Jensen fik 8 dages kvarterarrest, vel at mærke ikke fordi han havde undladt at føre tilstrækkeligt tilsyn med løjtnanten, men fordi han ikke havde ladet de meniges klager gå videre til højere instanser, men tværtimod rådet dem til ikke at klage over, hvad han kaldte „mindre forseelser“. Det er naturligvis vigtigt, at de to officerer bliver